

بررسی عوامل مؤثر بر کیفیت ارتباط بین حسابرسان داخلی و مدیریت

آزیتا هاشمیه^۱ و لیلا صفدریان^۲

^۱ دانشجوی کارشناس ارشد رشته حسابداری، گروه حسابداری، واحد مبارکه، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

^۲ استادیار گروه حسابداری، واحد مبارکه، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران (نویسنده مسئول)

چکیده - یکی از ارکان و اجزای ساختار موفقیت هر سازمانی حسابداری داخلی است. حسابداری داخلی فعالیتی مستقل و اطمینان بخش است که کنترل مدیریت خطر و بهبود فرایندهای راهبری را به عهده دارد. از آن جایی که مؤثر بودن ارتباط حسابرس داخلی با مدیریت یکی از زمینه های اصلی جهت اثربخشی حسابداری داخلی است از این رو هدف این پژوهش بررسی عوامل مؤثر بر کیفیت رابطه بین مدیریت و حسابرس داخلی است. به منظور آزمون اثر عوامل سر درگمی در خصوص تعیین ذینفع اصلی، به کارگیری داده های ورودی و نظرات مدیران ارشد در حین برنامه ریزی حسابداری، تعداد فعالیت ها، تخصص حسابرس داخلی، زمینه رشد مدیریت ناشی از عملکرد حسابرس داخلی و بازنگری منظم روش های حسابداری بر کیفیت رابطه بین حسابرس داخلی و مدیریت از ابزار پرسشنامه استفاده شد. روایی و پایایی پرسشنامه مورد بررسی و تایید قرار گرفت و با کمک آن شش فرضیه آزمون شد. جامعه آماری این پژوهش حسابرسان داخلی، مدیر و رئیس حسابرسان داخلی شرکت های ذکر شده در بورس اوراق بهادار تهران می باشند که ۸۱ نفر از اعضای نمونه آماری این پژوهش که به روش تصادفی تعیین گردید، به پرسشنامه پاسخ دادند. در این راستا با استفاده از ضریب همبستگی ارتباط بین متغیرهای تحقیق محاسبه شد و در مرحله بعد فرضیه های پژوهش با کمک مدل رگرسیونی آزمون شد نتایج نهایی به دست آمده از آزمون ها نشان می دهد شش فرضیه اصلی پژوهش تایید شده است و همچنین سر درگمی در خصوص تعیین ذینفع اصلی بر کیفیت رابطه بین مدیریت و حسابرس داخلی اثر منفی دارد. همچنین نتایج آزمون فرضیه ها نشان داد پنج عامل به کارگیری داده های ورودی و نظرات مدیران ارشد در حین برنامه ریزی حسابداری، تعداد فعالیت ها، تخصص حسابرس داخلی، زمینه رشد مدیریت ناشی از عملکرد حسابرس داخلی و بازنگری منظم روش های حسابداری بر کیفیت رابطه بین مدیریت و حسابرس داخلی اثر مثبت دارد.

واژه های کلیدی - حسابداری داخلی، کیفیت رابطه، مدیریت، حسابداری.

۱- مقدمه

طبق استدلال موسسه حسابداری داخلی استرالیا (۲۰۱۶) پرورش و تقویت روابط حسابرس داخلی با ذینفعان در ایجاد اعتماد به او کمک می کند و ذینفعان را از نقشی که حسابداری داخلی می تواند در یک سازمان اجرا کند، گسترش می دهد. بر طبق کتاب شناسی حسابرس داخلی، صاحبکار نیز یک ذینفع در عملکرد حسابداری داخلی شناخته می شود، زیرا با توجه به تعریف فریمن (۱۹۸۴) صاحبکاران تحت تأثیر فعالیت های حسابداری داخلی قرار دارند و همچنین ممکن است بر اثربخشی و کارایی این فعالیت ها تأثیر بگذارند که از آن جمله می توان به مواردی همچون توانایی کمک به سازمان برای دستیابی به اهداف خود با

به منظور بهبود روابط سازمانی، عملکرد حسابداری داخلی باید برای ذینفعان خود ایجاد ارزش افزوده نماید. فریمن (۱۹۸۴) ذینفعان را هر گروه یا فردی که بر اهداف سازمان تأثیر بگذارد یا تحت تأثیر قرار گیرد، معرفی می کند. امروزه با در نظر گرفتن این تعریف، ذینفعان شامل گروه های گسترده ای مانند هیئت مدیره، کمیته حسابداری، کمیته ریسک و افرادی همچون مدیران ارشد و مدیرعامل، مدیر ریسک، مسئول پذیرش و غیره می باشد که به صورت مستقیم یا غیرمستقیم از فعالیت های حسابداری داخلی و نتایج آن نفع می برند. بر